

Emán honvéd

A szocialista hadsereg egyik legelfuseráltabb katonája volt, sovány, hórihorgas testalkata miatt hamar kiszúrták lompos járását a menetgyakorlatok alatt.

Az Emán csúfnév onnan ragadt rá, hogy mindenre két.szóval igyekezett reagálni: Emán a jó. Emán a klassz...!

Dadogásáról az egész laktanya akkor szerzett tudomást, amikor a hatásvadász Dohár tizedes telefonügyletesnek vezényelte, a beszédhibás Bacsó őrnagy ÜTI szolgálata alá. Mindketten dadogtak, és amikor Bacsó felvette a telefont, Emán honvéd előírásosan bejelentkezett:

– Ha... Hamza honvéd je... je... jelentkezem...! Vá... vá... rom a pa... pa... parancsot!

– Ne csú... csú... csúfolódjon ka... katona! – akadt el Bacsó őrnagy hangja a dühtől. – Lecs... csu... csukatom... az ég áldja meg!

– Ne... nem csú... csúfolódom ő... na... nagy elvtárs! – motyogta meglepődve az újonc.

– A ku-kurva életbe... Jöj... jön az ÜTI szo... szobába! – hangzott az elnyújtott parancs.

A bázis kapuja előtti szobában Hamza annak rendje módja szerint dadogva jelentkezett, amit Bacsó a szemtelenség netovábbjaként értékelt és a kapusokkal a fogdába kísértette. Másnap a szakaszparancsnoka hozatta ki a cellából, miután bemutatta egészségügyi lapját, amelyben olvashatták a beszédhibás minősítést.

Emán honvéd második kilengését az alkohol okozta. A leszerelő állomány katonái kibicet kerestek és megbízták, szerezze be búcsúestjük italszükségletét. Hivatalosan fűtőolajért küldték ki a barakkba; két húszliteres kannát pakoltak a szolgálati kerékpár csomagtartójára, elvégre a tisztek nem feltételezhették a dandár legbambább olajbogyójáról, hogy negyven liter rumot csempészne be a laktanyába. Az ellenőrzést már amúgyis megszigorították egy hónappal a leszerelés előtt. Hamza – ahogy az öreg harcsák betanították – a feltankolás után bekoszolta a kannákat és Bacsó őrnagyot utánozva felhívta a bázis főkapujánál őrködő részleget.

– Ho... hol van már Ha-hamza...! Piszok hi... hideg van az iro... dában...! Kül... küldjék azt az olajat azzal a félnótással!

Amikor Hamza unott képet vágva a 40 liter rumot betolta a kapun, a kapusok sürgetve ráripakodtak:

– Igyekez azzal a fuvarral, mert az öreg csóka fortyog a dühtől, annyira fázik!

A rumtól azon az estén, csúnyán lerészegedett a leszerelő állomány. A hazafelé vezető úton az egyik civille átvedlett tizedes kotyogta ki Emán honvéd hőstettét, hogyan statisztált az öregek orgiájához, így Emán honvéd tíz nap fogdát kapott.

Kiszabadulása napja egybeesett a születésnapjával, amit a szimatszatyorba rejtett maradék fél liter rum felhajtásával ünnepelt. Az alegységügylet kijátszásával hamar elcsaklitzta a laktanyastúdió kulcsát. Pontosan reggel 9.17-kor hangzott el a Szabad Emán rádió beköszöntője; az udvari hangszórók alig bírták a hatalmas hangerőt.

– Itt a Hamza Rádió a 17-24-41-49 méteres szuperhullámon. – Most pedig hallgassák meg a legújabb hangjátékunkat. Címe: A leszerelő öreg baka esete a szüzességétől szenvedő gimnazista lánnyal, akit a nagy kaland végül szexmániákussá tett.

Az elbeszélő költeményben az obszcén verssorokat kéjes hörgésekkel és élvezkedésnek tűnő vinnyogásokkal elegyítette, ami a rakétabázis női dolgozóiban különösen nagy felháborodást okozott.

– Mintha egy pornófilmet szinkronizáló nyolctagú színészcsapat foglalta volna el a stúdiót. – jegyezte meg az ideológiai tiszt, aki politikai balhétől tartott.

A cuppogások, hörgések váltakozó repertoárja után a „Toldi” 18 éven felülieknek szóló változatát kezdte el szavalni.

A stúdióajtót csak 40 perc múlva tudták rátörni, elbarikádozta magát két könyvesszekrénnel.

Őrizetbevétele után a katonai elhárítás vette kezelésbe.

Hamar lerázta őket. Bevallotta, valójában a NATO főrezidenseként kémkedik és a versike csupán üzenet volt a titkos ügynököknek, hogy atomfejet itt ne szereljenek a rakétákba, mert így kitörhet a világbéke. Először futkosóval, büntetőzászlóaljjal fenyegették meg, majd Cefre laktanyaparancsnok két hét fogdával beérte fegyelmezését.

Emánt már majdnem elkezdték komolyan venni, amikor tüzet szervezett a kézigránátraktár mellé. Barátjával egyeztetett terve szerint március harmadik vasárnapján délután fél háromkor „tűz ütött ki” a bázis legveszélyesebb pontján. A tűzoltó rohamkocsival percekben belül megjelent a helyszínen és úgy eloltotta a tüzet, hogy nem maradt nyoma a szándékos gyújtogatásnak. Hamzát örvezetővé léptették elő, és egy hét jutalomszabadságot kapott. Főnökét, Lúdláb zászlóst napokig epebántalmak kínozták, őt bízták meg az Emán örvezető helytállását dicsőítő

napiparancs felolvasásával.

Hamza, az új tisztos három nap mulatozás után, húsvét másodnapján elindult otthonról locsolkodni, katonaruhában. Miután körbelátogatta a rokonság legszebb lányait, a kisváros vasútállomásán összefutott egy régi MÁV-os cimborával és megajándékozta őt fegyveres állományjelzőjével, új őrzetői csillagával. Helyettük a cserébe kapott vasúti rangjelzőket tűzte vállára.

Aztán este taxiba ült, hogy meglátogathassa és meglocsolhassa a laktanya mellett lakó Cuncika kisasszonyt, a kantinos dundi lányát, a dandár megközelíthetetlen anyalkáját.

Éjfél előtt, a fürdőszoba összetraccsolása miatt zavarta el Cuncika nagymamája durva szitokszavakkal a bóbiskoló vendéget.

Hamza őrzető kis idő elteltével tévesen a laktanya felé vette az irányt és ráfeküdt a déli kapu csengőjére. Süket volt. Aztán elkezdett kiabálni!

– Riadó! Riadó! Itt vannak az amerikai ejtőernyősök, elvtársak! – Nem dadogott sohasem, ha részeg volt!

A kapusok között tántorgott be az ÜTI szobába és kezdte volna mondani a húsvéti verset.

Csókos százados rámordult:

– Mi a fenét keresel itt, még négy nap van hátra szabadságodból!

– Szeretném meglocsolni magát, százados elvtárs! – mondta Hamza tisztán és érthetően, és a belső zsebéből egy orosz kölnisüveget vett elő. Lecsavarta a kupakot és a százados felé indult.

– Ha meglocsolsz, én keresztüllőlek, Hamza! – kiáltott rá Csókos.

Rá sem hederített, szavalni kezdett olyan folyékonyan, tisztán és szenvedélyesen, hogy a szolgálatos örök álmélkodva meredtek rá. A harmadik versszaknál Stefán zászlós egy vödör vizet zúdított a nyakába és bevitette a fogdába.

Csak reggelre józanodott ki és döbrent rá, hogy tévedésből négy nappal hamarabb jött vissza a laktanyába.

R. Kovács László